

mények bemutatására, szakmai elképzelések kifejtésére.

Jelen sorok írójának is módja volt mint szerzőnek, illetve társszerzőnek mintegy 40 cikket a folyóirat lapjain közreadni.

Ami a további megjelenést illeti, az eddigi hasznos témakörök mellé **megfontolásra javasolható újabbak:**

- a papíripari műszaki nyelv gondozása,
- a személyi hírek rovata keretében, többek között az iparági vezetők, szakemberek, kiemelkedő tevékenységet végzők bemutatása, eredményeik ismertetése,

- az iparági hagyományok ápolása,
- az egyesületi műhelymunka (pl. szakmai bizottságok munkájának) ismertetése.

A jubileum alkalmával nem hiányozhatnak a jókívánságok.

További sikeres éveket, évtizedeket az iparági műszaki kultúra terjesztésében! Célrányos, ugyanakkor gondolatgazdag szerkesztést, amit szakmaszerető jótollú cikkírók támogatnak.

Megelégedett, aktív, véleményüket a lap oldalain is kifejtő olvasótábort.

Annus Sándor

* * *

Rendhagyó gondolatok az 50 éves Papíripar társaságában...

Fél évszázadnyi idő az ember rövidre szabott életében nagyon sok. Egy szaklap esetében is tekintélyes mérföldkő, ami mellett illő megállni, majd mindent nyugodtan átgondolni, múlttól és jövőről.

Az illyesfajta érdemi elemzést az arra hivatottak, – elsősorban a lap életének minden gondját és örömét a vállán viselő Felelős szerkesztő és a szerkesztő bizottság, egyesületünk vezetőivel karöltve – kellő időben, lelkiismeretesen el is végezték.

Miközben – és erről meg vagyok győződve – 50 éve egyfolytában minden egyes lapszám úgy kerekedik ki, hogy a szerkesztőség mindig a lehető legjobb változattal kívánja az érdeklődő Olvasókat és az ambiciózus Szerzőket meglepni.

Bevallom, meghatódtam, amikor felkérést kaptam a T. Szerkesztőségtől, hogy monda-

nám el gondolataimat az **50 éves jubileum** kapcsán, múlttól és jövőről. De hát hogy jövők én ehhez? Nem vagyok egyesületi alapító tag, magas tisztségeket sem viseltem soha.

Azt meg honnan tudhatnátok, hogy a mai napig mindig örömmel veszem kézbe a lapot. Érdekel a tartalma, a külső megjelenése, és szerkezete pedig mostanság kimondottan tetszik. Egyáltalán nem közömbös tehát, akárcsak egy életre választott szakterületem, a papírfeldolgozás, azon belül is a felületi nemesítés.

Itt van a kezemben egy régi cikkem kefelevonata, amit annak idején *Kalmár Vera* az Édesanyámnak dedikált, szeretettel. És ettől aztán eszembe jutott, hogyan is találkoztam életemben először „a lappal”.

Előre is elnézést kell kérnem a személyes emlékek felidézése miatt.

1960(!) tavaszán, a Műegyetemről friss diplomával a kezemben nem kevés izgalommal mentem ki Csepelre, állásügyben. Az Intézet igazgatója fogadott és meglepően komoly, alapos beszélgetés után eldől: itt fogok dolgozni, tudományos gyakornoki státuszban. Bemutat-

ták az egész intézetet, kezdve a nagyon jó benyomást keltő könyvtárral, ahol a fontosabb periodikák mellett rögtön megmutatták az érdekesebb bel- és külföldi szaklapokat, és kedvesen **megajándékoztak a PAPIRIPAR legújabb** számával.

Kiderült, hogy a lap főszerkesztője maga az igazgató, a könyvtár vezetője pedig éppen a legújabb lapszám kefelevonatát korrigálta, a fiatal szerző jelenlétében, aki az egyik földszinti laboratóriumból jött fel. Az csak később tudatosult bennem, hogy ekkor lényegében bepillantottam egy **alkotóműhely** életébe.

Azt is csak később mértem fel, hogy a többi labor – a Cellulózkémia, a Papírgyártás technológia, a Műszer és Automatika, különösen pedig a Papírvizsgálati Labor – picit jobban fel vannak szerelve, mint a Feldolgozó Osztály, ahova kerültem, Nem volt véletlen, mert néhány évvel később alapították, másrészt viszont, mi a többitől nagyon eltérő, speciális eszköztárat igényeltünk. Az értékes felületkezelt papírok kifejlesztése világszerte gondosan elzárt üzemi laborokban történt, a recepteket, módszereket nem publikálták. Legfeljebb a szabadalmi leírások nyújtottak támpontot.

Ezt a gyakorlatot törték meg a nagy nyugat-európai vegyianyag-gyártók, amikor kitűnően felszerelt Alkalmazástechnikai Laborokat létesítettek, termékeik bemutatására. Első főnököm, *Nemes Andor* vegyész mérnök – érdekes egyéniség, világlátott ember volt, különleges gyárakban szerzett tapasztalatokkal – az iparágból elsőként ismerhette meg ezeket a műhelyeket, Hazaérte után rögtön alkalmaztuk a praktikus megoldásokat, saját körülményeinkre.

De nemcsak nekünk kellett találékonynak lennünk! Elmondhatjuk, hogy a teljes magyar mérnök- és technikus társadalom évtizedekig dolgozott „szükség-helyzetben”, és ez bizonyos „edzettséget” adott. Akkoriban az import rendkívül korlátozott volta miatt, döntően hazai alapanyagokra épített technológiákat kellett kidolgozni. Ez a kényszer sok esetben nagyon érdekes megoldásokat produkált!

Mindez tökéletesen kirajzolódik a korabeli cikkekből, közleményekből.

Később aztán lényegesen javult a helyzet. Jó néhány munkatársammal együtt, már alkalmunk nyílt szamos, az irodalomból jól ismert, hírneves kutatóhellyel és egyetemi tanszékkel közvetlen kapcsolatot teremteni, sőt tartós együttműködést is kiépíteni.

Nagyon érdekes, változatos munkáink voltak. A nagyvállalati időszakban – az állami beruházásokhoz kapcsolódva – eszköztárunk és műszerparkunk is szépen kiépülhetett. Tehetséges, tettekre kész munkatársaimra ma is nagy szeretettel gondolok. És megvalósulhatott a nagy álmom: a pigmentes mázolás hazai bevezetése. Amivel a legszebb papírfelületet nyújthatjuk át a nyomdászoknak.

A **budafoki kartongéphe** beépített pálcás mázó beüzemeléséhez és a mázóási technológia kidolgozásához a **Darmstadtban** elvégzett félüzemi kísérletek kitűnő alapot nyújtottak. A mázólt karton nyomtathatóságát már nemcsak laborban, de nyomdai feldolgozással is tesztelhattük.

Ennél is szélesebb körű volt a **szolnoki nagyberuházás** keretében megvalósított félüzemi és üzemi kísérleti program, amiben a gyártástechnológus kollégák által kidolgozott alappapír minőségeket és a tervezett mázószszetételeket már nagysebességű késes mázólókon dolgoztuk fel, majd íves és rotációs nyomdagépeken, speciális tesztnyomatokkal értékeltünk.

Ebben a legszebb az volt, hogy igazi csapatmunka jött létre, amiben a hazai papíripar részéről kutatók, fejlesztők, beruházók, az érintett üzemek technológusai, a kereskedelmi osztályok szakemberei, és ráadásul a nyomdász szakma legjobbjai dolgozhattak együtt! Ma is hálásan emlékszem *Szilágyi Tamás* hozzáértő és önzetlen közreműködésére, a nyomdász kutatók segítségére és még szamos nyomdász kolléga együttműködésére.

Amikor már beindult az üzemszerű termelés a **Hungaroart** és **Hungaromatt** műnyomópapíron, a szolnoki kollégák Kardos György barátunk vezetésével olyan gyönyörű könyvsorozatok készítését szervezték meg, amelyeket

ma is nagy öröm – és nagy bánat – kézbe venni. A „*Saecula Hungariae*” sorozat kisméretű festményreprodukciói, a régi iniciálék ma is tökéletes mázfelületről tanúskodnak, a Révai Nyomda korrekt, gyönyörű munkát adott ki.

Bizony, még jó, hogy ezek a könyvek megvannak – mellesleg az Országos Széchényi Könyvtárban is, *Bereczky Loránd* felelős kiadó 1985. évi szignójával – mert máskülönben azt hihetnénk, hogy tényleg csak álmodtuk az egészet.

Az is jó, hogy az ünnepelt, a PAPIRIPAR hasábjain megtalálható az elmúlt 50 év krónikája, ami ékesen bizonyítja, hogy a papíriparban ezalatt serény munka folyt.

Itt szeretném még elmondani, hogy a MTESZ Központi Anyagmozgatási és Csomagolási Bizottság felkérésére, szakértők hosszú ideig évenként átvizsgáltak minden MTESZ lapot, így természetesen a PAPIRIPAR-t is. A legjobb csomagolási tárgyú cikkeket *Irodalmi Díjra* javasolták. Büszkék lehetünk, mert

messze a *mi lapunk szerzői* részesedtek a legtöbb nivódijban.

Magát a lapot és Felelős szerkesztőjét is több rangos, hivatalos elismeréssel illették már, ami szintén jelzi, hogy másoknak is tetszik a napjainkban megújult köntösben megjelenő lapunk.

Most, amikor együtt ünnepeljük Egyesületünk szaklapjainak **50. évi jubileumát**, szabadjon a **PAPIRIPAR** alapító Főszerkesztője *dr. Vámos György* munkásságára tisztelettel emlékezni, egyúttal elismeréssel adózni előrelátó gondosságának.

Mert látjuk, tudjuk, hogy jó és méltó kezekbe adta a stafétabotot: *dr. Polyánszky Éva* főszerkesztő asszony ugyanolyan körültekintéssel, áldozatkészen és nagy hozzáértéssel végzi vállalt feladatát, mint elődje. Ezért részünkről, az egyesületi tagság részéről csak hálás köszönet, megbecsülés és elismerés illethet.

Dr. Helyes Lászlóné

rondo
a minőség jegyében

**Rondo
Hullámkartongyártó Kft.**
H-1239 Budapest, Ócsai út 5.
Postacím: H-1734 Bp. Pf.42
Telefon: (+36-1) 289-2300
Telefax: (+36-1) 289-2399
budapest@rondo-ganahl.com
www.rondo-ganahl.com